

VENNLIGHETS- MYNTEN

Av Lucy Stevenson Ewell
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Nina gliste da hun var ferdig med å teipe skiltet på limonadeboden sin. "Limonade! 25 cents," sto det. Hun stablet plastbegrene ved siden av muggen med limonade.

Det var en varm sommerdag. Nina håpet at mange av naboene ville ha en deilig, avkjølede drikk.

Herr Burleigh gikk forbi og trakk smårolingen sin i en vogn. "Jeg vil ha litt." Han la en mynt i Ninas krukke. Hun skjenket opp en kopp limonade til ham.

Så kom vennene hennes, Bethany og Livvy, på syklene sine. De stoppet og kjøpte også limonade. "Takk!" sa Bethany.

Nina ristet krukken sin, og myntene klirret inni. Hun hadde allerede tjent litt penger!

Så kom Ninas yndlingsnabo ut med søppelet. "Hei, Nina," sa Máté. "Jeg vil gjerne ha litt limonade."

Máté og hans kone, Tanya, hadde hjulpet Ninas familie mye. Etter at Ninas far døde, hjalp Máté dem med prosjekter rundt huset. En gang reparerte han slangen deres som var lekk. Han trimmet de høye trærne i bakgården deres. Og han hjalp til med å reparere mammas bil da batteriet sluttet å virke.

"Vær så god." Nina ga ham en kopp.

Máté begynte å legge en mynt i krukken hennes, men Nina stoppet ham.

"Du trenger ikke å betale!" sa hun. "Denne limonaden er en takk for alt du har gjort for å hjelpe oss."

"Men skiltet sier 25 cent!" sa Máté. "Og denne limonaden smaker for godt til ikke å betale for den." Nina trakk krukken bort og lo. "Nei. Den er gratis for deg!"

Dagen etter, da Nina gikk ut for å hente posten, stoppet hun. En sølvmynt skinte i solen på trinnet på verandaen. Hun så bort på Mátés hus. Han må ha lagt mynten der! Han prøvde fortsatt å betale for limonaden sin.

Nina smilte. *Máté er ikke den eneste som kan være lur*, tenkte hun. Hun løp til huset ved siden av og la mynten på Mátés dørmatte.

Dagen etter gikk Nina ut for å kjøre scooteren sin. Og der var Mátés mynt ved siden av blomsterpotten ved inngangsdøren.

Nina kjørte scooteren sin til Mátés hus igjen. Denne gangen la hun mynten på en stein ved verandaen.

Følg stiene for å se hvor mynten var skjult neste gang!

1

Ukene gikk. Mynten gikk frem og tilbake. Hver dag fant Nina mynten på verandaen sin på et nytt sted. Og hver dag gjemte hun den på et nytt sted på Mátés veranda.

Så en dag da Nina gikk ut, fant hun en overraskelse. Det var mynten – laget til et pent halsbånd. Hun det opp og smilte. Solen traff mynten og fikk den til å skinne.

Ved siden av arbeidet Máté i treverkstedet sitt.

"Takk!" ropte Nina over lyden av sagen.

Máté så opp. Nina holdt opp halsbåndet.

"Tanya hjalp meg med å klare det", sa Máté. "Det er en gave fra oss begge fordi du er så snill."

"Da vinner vel du." Nina lo og tok på seg halsbåndet. "Jeg liker det så godt at jeg kommer til å beholde det for alltid."

Hun var takknemlig for å ha slike vennlige, omsorgsfulle naboer. ●

4

2

5

3

